
Minneord

OSS IMELLOM

Lungelege Knut Øvreberg døde 30.7. 2012. Han vil bli savnet av medarbeidere og pasienter i flere land. Knut ble født i Larvik 17.6. 1928. Han studerte medisin i Oslo og ble cand.med. i 1954. Etter turnustjenesten arbeidet han ved Sandefjord sykehus, Telemark sentralsykehus og Hedmark fylkessykehus, siden som distriktslege i Telemark. Deretter fikk han ledende legestillinger i Forsvaret: først et par år som brigadelege ved Brigaden i Nord-Norge, fulgt av tjeneste som bataljonslege for FN-styrkene i Suez/Gaza i 1959 – 60, i Kongo i 1962, i Libanon i 1979 – 80.

Etter spesialistutdanning (lungesykdommer) ved Rikshospitalet valgte han i samråd med familien i 1968 ansettelse ved Diagnosestasjonen i Harstad. Denne enheten ble under hans ledelse en moderne poliklinikk for lungesyke pasienter i alle aldre.

I samarbeid med Landsforeningen for hjerte- og lungesyke (LHL) var han en pådriver for etablering av rehabiliteringstilbud for lungesyke pasienter – først i et treårig pilotprosjekt i daværende Jugoslavia, siden da foreningen overtok Glittreklinikken.

Det sentrale tuberkuloseregister i Oslo benyttet Knut som rådgiver i medikamentell tuberkulosebehandling. Han var i flere år leder for Tuberkuloserådet i Nasjonalforeningen for folkehelsen. Han var også aktiv tilstedeværende rådgiver for Landsforeningen for hjerte- og lungesyke, Nasjonalforeningen, NORAD og The Britain-Nepal Medical Trust i tuberkuloseprosjekter i Asia, Afrika, Mellom-Amerika, Baltikum og Nordvest-Russland.

Knut Øvreberg hadde en sentral rolle i den internasjonale tuberkulose- og lungesykdomsunionens (Unionen) utvikling av ny strategi for tuberkulosebehandling (DOTS) for å forebygge utvikling av resistent tuberkulose. Fra år 1990 ble en raskt økende forekomst av multiresistent tuberkulose i Nordvest-Russland et nært og skremmende problem. Folkehelseinstituttet og Landsforeningen for hjerte- og lungesyke etablerte derfor i 1997 et samarbeid med helsemyndighetene i Arkhangelsk med Knut som faglig veileder. Kontinuitet og gjensidig respekt mellom de involverte har vært avgjørende for en gunstig utvikling av dette prosjektet.

Knut var kunnskapsrik, aktiv, sjenerøs og hadde alltid en god porsjon humor i reserve. Arbeidstid og pensjonsalder forble ukjente begreper for ham. Eventuell fritid tilbrakte han sammen med sin kone Gudrun og sønnene Knut Espen og Anders. Gudrun, spesialist i psykomotorisk fysioterapi, ble etter hvert delaktig i utviklingen av diagnostikk og behandlingsprogrammer for pasienter med dyspné.

Knut søkte ikke oppmerksomhet. Hans innsats ble imidlertid lagt merke til: Han fikk Kongens fortjenestmedalje i gull, LHLs hedersmerke i gull, Unionens medalje. I tjenesteuttalelsen fra Hæren i 1963 anføres: «Han er meget energisk og effektiv. Han er grundig og behagelig å samarbeide med og viser fin framferd overfor over- og underordnede.» Knut Øvreberg bevarte disse egenskapene gjennom hele livet. Han var en hedersmann.

Ansatte ved Diagnosestasjonen, Harstad sykehus, Universitetssykehuset Nord-Norge, Nasjonalforeningen for folkehelsen

Publisert: 16. oktober 2012. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.1031
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 1. juli 2026.